

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Grigoraș Constantin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

Pîntea Gheorghii xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.06.2021 – 09.07.2021;
Instanță de apel: 12.08.2021 – 13.10.2021;
Instanță de recurs: 03.01.2022– 30.03.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediu Florești din 09 iulie 2021, *pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală*, Pîntea Gheorghii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani 4 luni.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată lui Pîntea Gheorghii, a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea de la Pîntea Gheorghii în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare pentru expertiza judiciară, în mărime de 114 lei și a cheltuielilor suportate în legătură cu extrădarea inculpatului în mărime de 63 007,54 lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că, Pîntea Gheorghii, prin participație complexă, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu alte două persoane care aveau calitate de coautori și o altă persoană ce avea calitate de complice, favorizând săvârșirea infracțiunii, prin transportarea acestora la locul comiterii infracțiunii, iar după comiterea acesteia a asigurat transportarea lor, pentru eschivarea

rapidă de la locul faptei; fiind recrutați în prealabil de către persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, care aveau calitate de organizatori, după ce ultimii au dirijat realizarea comiterii unui atac tâlhăresc, prin culegerea informației despre potențialul loc de comitere a infracțiunii, au întocmit un plan criminal pe care l-au realizat după cum urmează:

La data de 02.08.2016, aproximativ la ora 02:00, Pîntea Gheorghii împreună cu cele două persoane ce aveau calitate de coautori, aflându-se în satul Putinești, raionul Florești, după ce au fost transportați în localitatea respectivă de către persoana ce avea calitate de complice, cu automobilul de model „Dacia Logan” și îi aștepta în preajma localității menționate, din interes material, cu scopul sustragerii a bunurilor altei persoane, fiind dirijați în continuare, prin intermediul telefonic, de către persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, intenționat, au pătruns în gospodăria soților Antoci Larisa și Valeriu, de pe adresa mai sus indicată, în prealabil astupându-și fețele cu cagule și punându-și mănuși. După aceea, prin escaladarea geamului, toți trei și anume Pîntea Gheorghii împreună cu cele două persoane ce aveau calitate de coautori, au pătruns în locuința soților Antoci, unde au atacat proprietarii, imobilizându-le mâinile și picioarele prin aplicarea benzii adezive, totodată proprietarei Antoci Larisa fiindu-i aplicate lovituri cu palma în regiunea feței provocându-i vătămări corporale sub formă de: edem a țesuturilor moi, echimoze și excoriații la nivelul feții, excoriații la nivelul antebrățelor bilateral, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.176/D din 05.08.2016, se califică ca vătămări neînsemnate, iar proprietarului Antoci Valeriu i-a fost aplicată o lovitură cu o rangă metalică în regiunea capului, fiindu-i cauzate leziuni corporale sub formă de: edem a țesuturilor moi, plagă contuză și echimoze la nivelul feței, excoriație la nivelul antebrățului stâng care conform raportului de constatare medico-legală nr.460 din 03.07.2016, se califică ca vătămări ușoare.

Totodată, în cadrul acțiunilor infracționale Pîntea Gheorghii împreună cu cele două persoane ce aveau calitate de coautori, au amenințat victimele cu violență periculoasă pentru viață cu o rangă metalică și o armă de vânatoare, pe care au găsit-o în casa acestora, pentru ca să indice locul păstrării banilor și a bunurilor de valoare. Ulterior, în rezultatul amenințării cu aplicarea violenței periculoase pentru viață, din locuința soților Antoci Larisa și Valeriu în mod deschis au fost sustrate: mijloace bănești în sumă de 17 200 lei, 300 lei românești, care conform ratei de schimb a BNM constituie echivalentul a 1 486,77 lei, bijuterii din aur în sumă totală de 12 000 lei și o geantă cu prețul de 200 lei, după care, cu bunurile sustrate, au părăsit locul infracțiunii, cauzându-le părților vătămate Antoci Valeriu și Antoci Larisa, o daună materială considerabilă în sumă totală de 30 886,77 lei.

Acțiunile inculpatului Pîntea Gheorghii au fost încadrate în baza art.188 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două sau mai multe persoane prin pătrundere în locuință, cu aplicarea armei și altor obiecte folosite în calitate de arme, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Pîntea Gheorghii

în baza art.188 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani 8 luni, iar conform art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată lui Pîntea Gheorghî, să-i fie adăugată în întregime pedeapsa stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2014, (încheierea Judecătorei Orhei, din 25.07.2016, prin care Pîntea Gheorghî, a fost liberat condiționat înainte de termen cu - 2 luni și 18 zile), să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că, pedeapsa aplicată este prea blândă, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, ținând cont de faptul că la aplicarea pedepsei pentru recidivă periculoasă, instanța nu a ținut cont de minimul pedepsei prevăzute la art.188 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, or, mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă nu poate fi mai mică de o treime din maximul pedepsei prevăzute la acest articol, iar în termenul pedepsei urma a fi inclusă perioada aflării lui Pîntea Gheorghî sub arest și perioada aflării în procedura de extrădare.

3.1. Avocatul Grigoraș Constantin în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu adoptarea unei noi soluții prin care lui Pîntea Gheorghî să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, în coroborare cu prevederile art.art.76, 78, 79 Cod penal, iar solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului să fie respinsă.

În motivarea apelului a invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale înfăptuită de către prima instanță, pe care o consideră prea aspră, ținând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a înaintat cerere de examinare a cauzei penale în baza art.364¹ Cod de procedură penală, astfel că la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a acordat deplină eficiență principiilor de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, în coroborare cu prevederile art.art.76, 78, 79 Cod penal, din care motiv consideră că urmează să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

A mai indicat că, nu este de acord nici cu încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, considerând că acestea urmează a fi suportate de către stat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2021, a fost respins apelul avocatului Grigoraș Constantin în numele inculpatului, ca nefondat, admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în latura pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Pîntea Gheorghî se consideră condamnat în baza art.188 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin respectiva decizie, lui Pîntea Gheorghî, a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani 9 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima

instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, corect a stabilit situația de fapt, încadrând corespunzător acțiunile incriminate inculpatului Pîntea Gheorghi în baza art.188 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două sau mai multe persoane prin pătrundere în locuință, cu aplicarea armei și altor obiecte folosite în calitate de arme, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Pîntea Gheorghi, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate, că acțiunile inculpatului întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, iar sentința primei instanțe nu se contestă în această parte, fiind invocat dezacordul în partea individualizării pedepsei penale.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a apreciat că există temei legal pentru casarea sentinței întrucât, la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa stabilită de prima instanță fiind prea blândă în raport cu circumstanțele de drept și de fapt stabilite pe cauză, precum și reieșind din gravitatea faptei infracționale săvârșite de către inculpat.

Cu privire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că, prima instanță pripit a considerat că aplicarea sancțiunii la limita minimă în cazul din speță nu este oportună, având în vedere circumstanța agravantă reținută în sarcina lui Pîntea Gheorghi, prevăzută de art.77 alin.(1) lit. a) Cod penal, or, anterior inculpatul a fost condamnat pentru o infracțiune similară și care are relevanță pentru cauză, astfel, instanța de apel a reținut că, Pîntea Gheorghi ispășind pedeapsa tot pentru infracțiune de tâlhărie, fiind eliberat condiționat din locurile de detenție la 26 iulie 2016, la 02 august 2016 comite din nou tâlhărie, adică peste 7 zile de la eliberare. Această împrejurare cu certitudine denotă că anterioara condamnare reală a lui Pîntea Gheorghi nu și-a atins scopul de reeducare și corectare, acesta continuând comiterea faptelor infracționale cu aplicarea violenței și folosirea armei, în acest sens acționând în participație cu alte persoane după un plan bine chibzuit, având înțelegere prealabilă. Așadar, instanța de apel a considerat că circumstanțele comiterii infracțiunii, scopul și motivele săvârșirii, precum și circumstanța agravantă reținută, nu pot determina stabilirea față de Pîntea Gheorghi a unei pedepse la limita minimă.

Instanța de apel a considerat nefondate motivele invocate de către partea apărării cu referire la aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai reduse, sub minimul noilor limite stabilite, or, prin analiza criteriilor enunțate supra este demonstrată inoportunitatea unei pedepse sub limita minimă, nici la limita minimă a sancțiunii legilor aplicate, aceasta nefiind aptă să conducă la realizarea scopurilor pedepsei de reeducare/corectare a inculpatului, de restabilirea echității sociale.

Instanța de apel a menționat, că instanța poate aplica prevederile art.79 alin.(1) Cod penal, doar în cazul în care constată prezența circumstanțelor excepționale ce vizează scopul și motivele faptei, rolul inculpatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei. Totodată, dispozițiile art.79 alin.(1) Cod penal nu sunt imperative, posibilitatea aplicării acestora urmând a fi

apreciată la discreția instanței, rezultând din convingerea fermă că atingerea scopului pedepsei penale prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal, poate avea loc prin aplicarea pedepsei sub limita minimă prevăzută la sancțiunea articolului, sau prin aplicarea unei pedepse mai blânde de altă categorie, sau prin neaplicarea pedepsei complementare obligatorie, - în cazul lui Pîntea Gheorghii o atare convingere nu poate fi formată.

Totodată, instanța de apel a notat că, nu poate fi reținută ca circumstanța atenuantă – contribuirea activă a lui Pîntea Gheorghii la descoperirea infracțiunii, or, după cum denotă actele cauzei, urmărirea penală a fost pornită în baza plângerii părții vătămate din 02 august 2016, adică inculpatul nu s-a autodenunțat, iar declarațiile acestuia prin care descrie comiterea tâlhăriei, erau depuse deja după reținerea sa la 22 august 2016. Deși în calitate de bănuit, la 22 august 2016, Pîntea Gheorghii a relatat unele circumstanțe ale comiterii infracțiunii, fiind audiat la 24 august 2016 în calitate de învinuit, acesta a refuzat de a depune careva declarații.

Instanța de apel a menționat că, în stare de arest, Pîntea Gheorghii pe cazul dat a fost ținut până la 16 decembrie 2016, când prin încheierea Judecătoriai Florești i-a fost înlocuit arestul cu arestarea la domiciliu (f.d.131-133, vol. I), însă în legătură cu faptul că Pîntea Gheorghii nu a respectat interdicțiile și obligațiile puse în seama acestuia prin încheierea judiciară, a fost determinată dispunerea anunțării lui în căutare (f.d.172, vol. I), ca urmare urmărirea penală fiind suspendată (f.d.173, vol. I), reluarea acesteia a fost dispusă la 03.06.2021 (f.d.190, vol. I) ca urmare a stabilirii locului aflării lui Pîntea Gheorghii, acesta fiind reținut și ținut în arest preventiv, începând cu 02 februarie 2021 (f.d.184, vol. I) cu ulterioara extrădare din Madrid (Spania).

Așadar, împrejurările expuse denotă că, până a depune declarații de învinuit, Pîntea Gheorghii s-a eschivat de la urmărirea penală, a părăsit Republica Moldova în timp ce în privința sa au fost în vigoare interdicțiile de a ieși din domiciliu, nu a anunțat organele de drept despre locul aflării sale, fapt ce denotă atitudinea negativă a acestuia față de procesul desfășurat împotriva sa, inculpatul fiind găsit abia în anul 2021 în Spania, fiind necesară intentarea procedurii de extrădare.

În contextul dat, instanța de apel reține că, contribuirea activă a lui Pîntea Gheorghii la descoperirea infracțiunii nu poate fi reținută în cazul din speță ca circumstanță atenuantă, or, rezultând din materialele cauzei, pe motivul eschivării lui Pîntea Gheorghii, dosarul penal în cauză la data de 18 august 2017 a fost disjuns în procedură separată (f.d.1, vol. I), iar cercetarea celorlalți coparticipanți și descoperirea tuturor circumstanțelor infracțiunii, a avut loc după anunțarea lui Pîntea Gheorghii în căutare. Este de menționat, că după extrădarea lui Pîntea Gheorghii în Republica Moldova, acestuia i-a fost adusă la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire, înmănată copia drepturilor și obligațiilor, acesta a fost audiat în calitate de învinuit, după care a fost anunțat despre terminarea urmăririi penale cu prezentarea materialelor cauzei, fiind întocmit rechizitoriu și trimis dosarul în instanța de judecată pentru examinarea fondului. Deci, la momentul extrădării inculpatului, organul de urmărire penală deja stabilise circumstanțele cauzei, iar Pîntea Gheorghii a acceptat probele acuzării și a solicitat examinarea cauzei conform procedurii simplificate, respectându-i-se la caz prevederile art.364¹ Cod de procedură penală.

Referitor la atitudinea inculpatului, care chipurile a manifestat căința sinceră și regret față de cele comise, instanța de apel a menționat că o atare poziție este una camuflată, întrucât poziția în cauză inculpatul a luat-o ca urmare a extrădării, peste 5

ani de la comiterea infracțiunii, fiind influențat de eventuala răspundere pe care o riscă. Mai mult ca atât, părțile vătămate abia în ședința de judecată din 01 iulie 2021 și-au expus poziția referitor lipsa oricăror pretenții față de Pîntea Gheorghii (f.d.37, vol. II), fapt ce suplimentar denotă că ultimul nu s-a interesat timp de 5 ani de soarta cauzei penale, neglijând consecințele faptei sale, iar acțiunile de recuperare a prejudiciului fiind bazată pe ușurarea poziției sale vis a vis de eventuala răspundere.

Instanța de apel a notat faptul încadrării inculpatului în câmpul muncii (f.d.21, vol. I), nu îl apreciază decisiv la stabilirea cuantumului pedepsei, fiind o circumstanță generală, neconstituind o împrejurare ieșită din comun ce ar da temei de a o aprecia drept excepțională, iar contractul individual de muncă prezentat de către partea apărării și înscrisurile alăturate de la f.d.17-29 nu sunt autentificate de către apărător, deși copia certificatului de naștere pe numele Nicoletei Pîntea a.n.2018 este autentificat, și confirmă faptul că inculpatul are copil minor (f.d.15, vol. II) care este la întreținerea lui Pîntea Gheorghii (f.d.31, vol. I), denotă faptul că aplicarea prevederilor art.79 alin.(1) Cod penal nu este oportună în cazul din speță, mai mult, în atare împrejurări nici pedeapsa aplicată inculpatului prin sentința primei instanțe nu este echitabilă, aceasta urmând a fi majorată până la limita maximă admisibilă – 6 ani 8 luni închisoare. Respectiva majorare instanța de apel a considerat-o necesară pentru a fi atinsă echitatea socială, pentru reeducarea și corectarea inculpatului, pentru a-l convinge în necesitatea respectării ordinii de drept și a normelor morale.

Instanța de apel a apreciat ca nefondată cererea părții apărării privind necesitatea respingerii cererii părții acuzării de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, având în susținere prevederile art.art.227, 228, 229 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe este corectă și motivată, iar cheltuielile judiciare pentru extrădarea lui Pîntea Gheorghii, în mărime de 63 007,54 lei, urmează a fi suportate de inculpat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Grigoraș Constantin în numele inculpatului, prin care, invocă prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care lui Pîntea Gheorghii să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederile art.art.76, 78, 79 Cod penal, iar solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului să fie respinsă.

În dezvoltarea argumentelor recursului, apărarea susține că la stabilirea pedepsei instanța trebuie să țină cont de scopul legii penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Consideră că, în speță este posibilă aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai reduse sub minimul noilor limite stabilite, cu aplicarea prevederile art.art.76, 78, 79 Cod penal, or, instanța de apel nejustificat nu a luat în considerație că Pîntea Gheorghii este caracterizat pozitiv la locul de trai, are familie și un copil minor la întreținere, atitudinea inculpatului față de procesul desfășurat - de faptul că a recunoscut vinovăția, regretă mult de cele comise, părțile vătămate careva pretenții material sau morale nu au față de inculpat, așadar, apărarea susține că instanța de apel nu a aplicat

corect prevederile art.79 alin.(1) Cod penal.

Recurentul nu este de acord nici cu încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, considerând că acestea urmează a fi suportate de către stat.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului depus de partea apărării, și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75, 85 Cod penal, astfel că nefiind comise careva erori de drept în raport cu motivele invocate de partea apărării, iar decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă, că partea apărării invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă partea apărării își focusează argumentele recursului pe critici în privința modalității individualizării pedepsei penale de către instanțele de fond, considerând că soluția adoptată de acestea este greșită și ilegală, deoarece în opinia recurentului, o pedeapsă mai blândă, ar avea un impact pozitiv asupra corectării și reeducării inculpatului.

Așadar, instanța de recurs se va expune doar în privința temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului Pîntea Gheorghii, întrucât celălalt temei de casare nominalizat în recurs nu a fost motivat de către partea apărării, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al acuzării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Sub aspectul temeiului de casare invocat, Colegiul penal atestă că partea apărării consideră că inculpatului Pîntea Gheorghii, i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, întrucât acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele săvârșite și a solicitat examinarea cauzei conform procedurii prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală, însă analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea

fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Cu referire la cerința apărării ca inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai redusă sub minimul noilor limite stabilite, prin prisma art.79 Cod penal, Colegiul penal atestă că acest argument al recurentului este neîntemeiat. Faptul că, Pîntea Gheorghii și-a recunoscut vina, s-a căit sincer, este tânăr, este caracterizat pozitiv la locul de trai, are familie și un copil minor la întreținere, atitudinea inculpatului față de procesul desfășurat, regretă mult de cele comise, părțile vătămate careva pretenții materiale sau morale nu au față de inculpat, nu constituie circumstanțe excepționale, acestea fiind circumstanțe care au fost luate în considerație de către instanța de apel la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, totodată, realizarea scopului pedepsei penale prevăzut la art.61 Cod penal, în privința inculpatului nu poate fi realizat prin aplicarea unei pedepse mai reduse, având în vedere circumstanța agravantă reținută în sarcina lui Pîntea Gheorghii, prevăzută de art.77 alin.(1) lit. a) Cod penal, fiind anterior condamnat pentru o infracțiune similară și care are relevanță pentru cauză. Astfel, instanța de apel a reținut că, Pîntea Gheorghii ispășind pedeapsa tot pentru infracțiune de tâlhărie, fiind eliberat condiționat din locurile de detenție la 26 iulie 2016, pe data de 02 august 2016 comite din nou un atac tâlhăresc, adică peste 7 zile de la eliberare.

Această împrejurare denotă cu certitudine că anterioara condamnare a lui Pîntea Gheorghii nu și-a atins scopul de reeducare și corectare, acesta continuând comiterea faptelor infracționale cu aplicarea violenței și folosirea armei, în acest sens acționând în participație cu alte persoane după un plan bine chibzuit, având înțelegere prealabilă.

Astfel, instanța de apel corect a considerat că circumstanțele comiterii infracțiunii, scopul și motivele săvârșirii, precum și circumstanța agravantă reținută, nu pot determina stabilirea față de Pîntea Gheorghii a unei pedepse la limita minimă, or, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a

tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Instanța de recurs ordinar reține că, solicitarea privind aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului, este neîntemeiată și doar faptul că inculpatul nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința lui Pîntea Gheorghi a unei pedepse mai blânde.

Colegiul penal reiterează că la stabilirea măsurii și modului de executare a pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 16, 75-78, 85 Cod penal, soluția fiind motivată corespunzător circumstanțelor cauzei, aceasta fiind proporțională și echitabilă faptei intenționate comise de către inculpat.

Cu referire la solicitările recurentului privind necesitatea respingerii cererii părții acuzării de încasare a cheltuielilor de extrădare din contul inculpatului, Colegiul penal reține că, conform art.11 alin.(1), art.82 alin.(1) din Legea 371-XVI din 01.12.2006, în vigoare din 02.02.2007, cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, cheltuielile de îndeplinire a cererii de asistență juridică sunt suportate, de regulă, de statul solicitat. Cheltuielile aferente procedurii de extrădare efectuate pe teritoriul său le suportă Republica Moldova prin bugetele autorităților și instituțiilor implicate. Iar, art.24 alin.(1) din Convenția europeană de extrădare din 13.12.1957, în vigoare din 31.12.1997, prevede că, cheltuielile ocazionate de extrădare pe teritoriul părții solicitate vor fi în sarcina acestei părți. Prin urmare, cheltuielile de extrădare sunt catalogate ca judiciare, fiind suportate de Republica Moldova prin bugetele autorităților și instituțiilor implicate. Este de menționat că prevederile Convenției europene de extrădare și ale Legii nr.371 din 01.12.2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, reglementează suportarea cheltuielilor de extrădare la momentul efectuării acesteia, între părțile (statele) implicate în procedura extrădării, dar nicidecum procedura recuperării cheltuielilor suportate de către stat, după condamnarea persoanei, iar în sensul dat urmează a fi notat că potrivit prevederilor art.art.227-229 Cod de procedură penală, care stipulează cazurile în care instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, fiind stabilite exhaustiv și excepțiile de neîncasare a cheltuielilor de la condamnat, iar cheltuielile de extrădare nu se regăsesc printre excepții.

Având în vedere prevederile legale menționate supra, Colegiul penal reține că, extrădarea inculpatului Pîntea Gheorghi a fost necesară pentru buna desfășurare a urmăririi penale și examinării cauzei în instanțele de judecată, astfel cu toate că, aceste cheltuieli au fost avansate de către stat, aceasta nu-l absolvă automat pe inculpat de la achitarea acestora, or, după pronunțarea unei hotărâri de condamnare, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, ținând cont că nu au fost constatate careva impedimente privind încasarea din contul inculpatului a respectivei sume, se ajunge la concluzia că soluția instanței de apel cu privire la menținerea sentinței primei instanțe, raportată la prevederile art.art.227, 229 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală, este corectă și motivată.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că, la judecarea cauzei, instanța de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei recurate, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Grigoraș Constantin în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Grigoraș Constantin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *Pîntea Gheorghii xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 12 mai 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie